

постъпка ние опрѣдѣляме съ три качества. Всѣка добра постъпка, всѣко добро, за да е добро, трѣбва да носи животъ, свѣтлина и свобода. Нѣма ли тия три качества, не е добро. Животътъ иде чрѣзъ любовта; свѣтлината иде чрезъ Мъдростта и свободата иде чрѣзъ Истината. Значи, онзи който иска да направи добро, трѣбва да е въ връзка, въ съчетание съ тритѣ велики Божествени свѣта. Както виждате, не е лесна работа да направишъ добро. Ние можемъ да правимъ добрини, колкото искаме, но за да бжде една наша постъпка истински добра, трѣбва да бжде жива, да ходи слѣдъ насъ. Ти можешъ да направишъ на земята хиляди добрини, но ако тѣ не сж живи, ще си останатъ тукъ. Доброто трѣбва да те придружава. Ако доброто не може да дойде съ тебе, не е добро. Моето добро трѣбва да върви съ менъ. Ако не може да дойде съ мене, не е добро. За да дойде съ мене, то трѣбва да носи животъ, свѣтлина и свобода, както за мене, тъй и за този, на когото правя доброто. Защо така? Защото, азъ като внасямъ животъ, свѣтлина и свободата въ другитѣ, внасямъ това и въ себе си. Понеже Божествения законъ е колективенъ, той засѣга изведнѣжъ всички. Като направишъ едно добро на единъ човѣкъ, туй добро се отнася и за цѣлия свѣтъ. Дали останалитѣ хора